

[סחופי כסא אשיראי] כדי שיקלטו הבגדים ריח הבשמים, משום שדבר זה נחשב כהולדת ריח בבגדים, והולדת דבר חדש אסורה ביום טוב.

אבל עצי בשמים, הם דבר שיש בו ריח טוב מצד עצמו, ולכן מותר למוללם ולקוטמם, שיהא מקום הקטימה מוציא ריח יותר, שאין כאן הולדת ריח, אלא תוספת ריח בלבד.<sup>א</sup>

### קטורא שרי

דרש רב גביהא מבי כתייל בפתח בית מדרשו של ריש גלותא, קטורא שרי [=מותר], ולא פירש להם מהו קטורא.

אמר לו אמרימר, מהו הקטורא הזה שהתרת. אם קטורא לשון קשר הוא, והכוונה לדבר שהיו עושים לשרוולים של חלוקי נשים, שמקמטים וקושרים אותם על עץ חלק, דבר זה וודאי אסור הוא, כי הוא מעשה אומן. ואם קטורא לשון קיטור ועשר, והכוונה לעשן לבונה לתת טעם בפירות, גם כן יש לאסור, משום מכבה, או משום מוליד ריח בפירות.

ואמר לו רב אשי, שהקטורא המותר הוא לעשן לבונה לתת ריח בפירות, ואין לאסור לא משום מכבה ולא משום מוליד ריח, שכן דבר זה שווה לכל נפש, ומותר הוא, כמו שמותר לתת בשר על גבי גחלים, אף על פי שמכבה בכך את הגחלים, ומוליד בהם ריח.

### עשיית גדי מקולס בלילי פסחים

בענין קרבן פסח נאמר, "צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כֶּבֶדוֹ וְעַל קֶרְבּוֹ" (שמות י"ב ט'), ללמד, שיש לצלותו, כשכרעו ובני מעיו תלויים חוצה לו בצדו.<sup>ב</sup>

לדעת חכמי משנתנו, מאחר שכך היו צולים את הפסח, אסור לעשות כן בליל הפסח

<sup>א</sup> כן משמע בגמרא. ולא זכיתי להבין זאת, כי לכאורה, עצי בשמים אין בהם לא הולדה ולא תוספת, שכל הריח בא מהם עצמם, ולא מוסיפים להם ריח מבחוץ, אלא שהריח שלהם כנוס בתוכם, ועל ידי הקטימה הוא יוצא, והרי זה כבקבוק בשמים, שבפתיחת המכסה יוצא הריח. ויל"ע בדבר.

<sup>ב</sup> ומקולס לשון גבור מזויין, שכלי זיינו תלוין לו בצדו, כדמתרגמינן "וכובע נחשת" "וקולסא דנחשא". [רש"י].